

[N. P. Nielsen.]

13, 14, 15, 19, 21 og 23 vedrører alle Erhvervsbeskatningen. Som det ses af Bilag 1 i Betænkningen, har Esbjerg Byraad henvendt sig til Udvalget om at faa Udøvere af Havfiskeri ind under Erhvervsbeskatning, og Udvalgets Flertal har ment det rimeligt at imødekomme dette Ønske, dog saaledes, at Personer, der gør Tjeneste om Bord i Kutterne, kun beskattes af Halvdelen af deres Indtægt. Esbjerg Byraad har ogsaa ønsket at faa Adgang til Erhvervsbeskatning af Personale om Bord i Skibe, som har Hjemsted her i Landet og sejler i stadig Fart mellem dansk Havn og Udlandet. Ogsaa dette har Flertallet imødekommet, dog at ogsaa disse Personer kun beskattes af Halvdelen af Erhvervsindtægten.

I Udvalget blev af et konservativt Medlem fremsat et foreløbigt Ændringsforslag om, at ogsaa Statens Tjenestemænd i Modsetning til nu skulde inddrages under Erhvervsbeskatningen. Jeg ser nu af Betænkningen, at det konservative Mindretal ønsker navnlig at pege paa, at det i særlig Grad gaar ud over bl. a. Tjenestemænd, hvis Ændringsforslaget under Nr. 12 bliver vedtaget. Jeg maa indrømme, at denne Bemærkning fra det konservative Mindretal forbavser mig. (*Korsgaard*: Den kommer vi tilbage til). Motiveringen for Ændringsforslaget er, at mange Kommuner føler en berettiget Irritation, naar, som det ofte sker, en Statstjenestemand, der har Stilling i en Kommune med et Stedtillæg, hvis Størrelse er fastsat under Hensyn til Udgiftsniveauet i den paagældende Kommune, ikke tager Bopæl i den paagældende Kommune, men i en anden Kommune, der har lavere eller intet Stedtillæg, men ofte en betydelig lavere Ligningsprocent. Flertallet har under disse Omstændigheder fundet det berettiget at inddrage Statstjenestemændene under Erhvervsbeskatningen, dog kun med Halvdelen af Erhvervsindtægten.

Flertallet foreslaar i Ændringsforslaget under Nr. 15, at Erhvervsindtægter under 1 000 Kr. ikke beskattes. Det ses af Ændringsforslaget under Nr. 16, at Venstre her er enigt med Flertallet. I Udvalget har Repræsentanter for de mindre Købstæder gjort gældende, at de 3 000 Kr.s Statsskatteindkomst var for høj en Grænse, da deres Gennemsnitsindtægter var meget lave. Fra andre Sider i Udvalget hævdedes, at de 3 000 Kr.s Statsskatteindkomst var for lav en Grænse, naar det var København, Frederiksberg og Gentofte, der var Erhvervskommune. Udvalgets Flertal har taget Hensyn hertil ved at tiltræde Forslag om, at Indenrigs-

ministeren kan imødekomme Andragender fra vedkommende Kommunalbestyrelse om for en Valgperiode at nedsætte de 3 000 Kr., dog ikke under 2 000 Kr. Ved Afgørelsen af, om et saadant Andragende kan imødekommes, bliver at tage i Betragtning den gennemsnitlige Indtægt i Erhvervskommunen, og om den kommunale Beskatning i Erhvervskommunen er væsentlig højere end i Opholdskommunen.

Det er jo ikke Sædvane her i Tinget, at Flertallets Ordfører omtaler Mindretalenes Ændringsforslag, men jeg har dog ikke kunnet undlade disse Bemærkninger, da jeg ser, at man i den konservative Presse ligesom i Betænkningen søger at skabe Skattepanik i Befolkningen. Det er naturligvis i fuld Overensstemmelse med den Rædselskampagne, der blev iværksat forud for Landstingsvalget, naar der i den konservative Presse tales om en kommende meget stærk Udskrivning af kommunale Skatter, men det er jo ganske urigtigt. I det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er der ikke Tale om nogen ny Udskrivning, om en stærkere Udskrivning af kommunale Skatter; der er Tale om en Fordeling af de Skatter, der udskrives i Kommunerne, paa en efter vor Mening mere retfærdig Maade. Jeg tror ikke, at der kommer andet ud af dette Forsøg paa at skabe Panik end et Bagslag, paa samme Maade som Rædselskampagnen ved Landstingsvalget skabte Bagslag.

Jeg skal, som sagt, paa Flertallets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for de af Indenrigsministeren stillede Ændringsforslag.

Kjær: I de Bemærkninger, som vi har indføjet i den over det foreliggende Lovforslag afgivne Betænkning, har vi givet Udtryk for, at vi i Hovedprincipperne kan give Lovforslaget vor Tilslutning, men at vi maa være imod en Række af de Enkeltbestemmelser, som det indeholder. Jeg kan dertil føje, at vi tillige er imod de fleste af de af Indenrigsministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltrædte Ændringsforslag. Ganske vist sætter disse Ændringsforslag ind paa de Omraader, hvorom der inden for Udvalget har været Uenighed, og hvorom der har været forhandlet, men Ændringerne betyder kun paa et ganske enkelt Omraade en Indrømmelse, over for de Synspunkter, Ønsker og Krav, som Mindretallet har gjort gældende. Paa en Række andre Omraader, paa de fleste, betyder Ændringsforslagene snarere en Afstandtagen fra Mindretallets Synspunkt.